

[Anne Grete Holmsgård]

det. De vil måske føle sig presset til at indføre teknologien. Formentlig vil de gøre det, fordi de er bange for at blive udkonkurreret, og i mange tilfælde vil de ikke kunne klare det økonomisk, bl.a. fordi det er de store banker, der sidder med magten til at hæve priserne.

For det fjerde vil indførelsen af Dankortet føre til en hidtil uset personregistrering, hvor den enkeltes forbrugsmønster kan kortlægges i detaljer. Her er det efter min mening ikke nogen garanti, at der ikke skal være tilknyttet CPR-numre, for det har bankerne jo i forvejen, og de vil kunne samkøre CPR-nummeret over de almindelige konti med Dankortet, så derfor ligger der ikke nogen garanti i, at man ikke får CPR-nummeret med.

For det femte lægger indførelsen af Dankortet op til nye former for økonomisk kriminalitet. Den personlige kode er ikke nogen effektiv garanti mod denne kriminalitet, og hvis man forestiller sig terminaler, der f.eks. fungerer i døgn drift, f.eks. bankautomater, som man også har i Sverige, vil det jo være ret risikofrit at forsøge sig med svindel, fordi, ja, går den, så går den, og går den ikke, ja, så var det bare ærgerligt, at den ikke gik.

Eller man kan forestille sig, at folk simpelt hen stiller sig op og venter på, at kunden har hævet pengene, og så er det jo let at slå kunden ned, og så er den potte ude. Det kan jeg ikke se her man kan gardere sig effektivt mod, sådan som planerne ligger nu, og her finder jeg det faktisk helt uforståeligt, at regeringen end ikke har hørt det kriminalpræventive råd om, hvad de mener om de forøgede kriminalitetsmuligheder ved indførelse af et Dankort.

Alle disse problemer kunne udbygges og detaljeres, og mange af ordførerne har heldigvis været meget kritiske og udbygget mange af problemerne bl.a. omkring den forøgede mulighed for personregistrering. Det, jeg synes der er vigtigt her, er imidlertid at få at vide, hvordan ministrene, hvordan regeringen egentlig har tænkt sig ad lovgivningens vej at dæmme op for disse problemer, for jeg håber da, de er interesseret i at dæmme op for disse problemer, for det er jo f.eks. en kendsgerning, at den nuværende registerlov slet ikke er i stand til at beskytte personoplysningerne for blot at nævne et enkelt eksempel, og derfor vil jeg opfordre ministrene

til at komme med nogle yderligere oplysninger om, hvordan den lovgivning egentlig skal se ud. Hvad havde de tænkt sig, hvordan havde de tænkt sig den skulle se ud? Jeg ved godt, den ikke er udformet endnu, men når man giver en ordre til sine embedsmænd, så må man vel også have en idé om, hvad det egentlig er, man bør opnå med den lovgivning.

Endelig skal jeg sige til dagsordenen, at jeg vil meget nødig tage redegørelsen til efterretning, fordi jeg synes, det er en meget dårlig og en meget overfladisk redegørelse, selv om jeg erkender, at der er sket et lille fremskridt i kraft af, at regeringen nu mener, at det vil være en forudsætning med lovgivning. Jeg synes selvfølgelig også, det ville være et skridt frem, hvis ministrene, regeringen, vil binde sig til at komme med en orientering inden indførelse af Dankort, men sådan som jeg har forstået redegørelsen, har regeringen allerede bundet sig til at ville komme med lovgivning inden indførelsen. Derfor vil vi undlade at stemme til dagsordenen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Selv om jeg på kristeligt folkepartis vegne har haft 43 af agens ordførerskaber, har jeg dog søgt at skaffe mig indsigt i den teknologi, som ligger bag mulighederne for indførelse af Dankort, og jeg skal da ærligt indrømme, at det kan give mig visse kuldegysninger med de muligheder, der ligger heri, også de muligheder, som ligger i videre udvikling af tilsvarende systemer; men i min analyse af de problemer, som ligger heri, kom jeg i alt fald til den konklusion, at farligheden jo sådan set ikke ligger i teknikken. Farligheden ligger i den manglende folkelige forudsætning for den slags. Derfor kan det jo nok være, at hvad jeg siger – jeg har for en gangs skyld skrevet, hvad jeg vil sige, det har jeg sjældent tid til – ikke er i overensstemmelse med det, man mener et indlæg skulle indeholde ved en sådan debat. Men som sagt, for mig er det folkelige problem det vanskeligste problem i denne sammenhæng. Teknikken kan vi diskutere, og vi kan diskutere kontrollen osv., men kan vi også diskutere, om vi er modne til en teknisk udvikling af denne art? Er vi forberedt på den, eller har vi distance-ret os selv fra at kunne modtage og udnytte